

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 61.

Z KRAKOWA DNIA 2 SIERPŃIA 1813 Roku W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 25 Lipca.

Wypis z Rozkazów dziennych do wy-
sku Polskiego Jego Cesarzewicowskiej Mo-
ści Xęcia Konstantego.

Dnia 19 Lipca 1813.

Za Najwyższym Rozkazem
Postępując na wyższe stopnie.

W хоррасіе Артыллеры і Інженерów:
W batalionie Saperów, Podporucznicy:
Andrzej Gawroński i Sz. mon. Solkiewicz,
na Poruczników. — Sierżant starszy Karol
Rembertowicz, na Podporucznika.

Przeznaczony zostaje.

W piechocie: Z pułku 4go liniowego,
Porucznik Woynarowski, do pełnie-
nia obowiązków Adjułanta polowego przy-
Jenerale Dywizyi Izidorze Krasieńskim.

Otrzymuje żądaną dymisyję z pensyją.

Z pułku 4go liniowego, Podporucznik
Szymon Sebiewski.

Z Petersburgu d. 27 Czerwca d. l.

W przeszłą Niedzielę d. 23 b. m. ogo-
dzenie 10tej rana urzędnicy władz roz-
maitych, mieli złożyć bydź stawionemi
przed Królem Pruskim. N. Cesarz os-
wiadczył każdemu z członków Rady Państwa

Ministrów i Senatorów wymieniał. Odby-
ło się potem nabożeństwo w Kaplicy Zam-
kowej, a w zwyczajny porze był obiad
u N. Cesarzowej Maryi. Tegoż dnia wie-
czorem był bal w sali Sgo Jerzego.

D. 24 rano były wielkie popisy gwar-
dyi na równinach Semenowskich, gdzie N.
Król Pruski w mundurze swego pułku o-
sobiste nim dowodził. Bliżany porządek
wojska i doskonała znalomość sztuki wo-
jenney ściągogły pochwały N. Sprzymie-
rzenia, a N. Cesarz oświadczył swoje naj-
wyższe zadowolenie dowódcom pułków.

Dnia 25 obchodzono tu dzień urodzin
W. Xęcia Mikołaja. O godzinie 11 z rana Je-
nerałowie gwardyi, oficerowie, oraz inne
znakomite osoby, mające wstęp udworu,
udały się do zamku, dla złożenia powin-
stowania N. Cesarzowi i Najjaśniejszym
Paniom, a potem do pałacu Anickowa,
mieszkania Jego Cesarzewicowskiej Mości.
Tegoż dnia po wszystkich kościołach od-
prawiały się modły o zachowanie tak naj-
szlachetniej drogiej dni Najjaśniejszego Xię-
cia. — Cała Najjaśniejsza Rodzina w
dnie tym była na obiedzie u Jego Króle-

wski Mości N. Sprzymierzeńca, zkad udano się na widowisko do wielkiego teatru.

Dziś ma być wielki obiad u Jego Cesarzowickiej Mości W. Xcia Mikolaja, po czym nastąpi widowisko na teatrze w Eremitażu. Jutro będzie obiad rodziny na Kamienym Ostrowie; potem nastąpi przechadzka wodna, do której przepyszne łachty już są przygotowane. W dniu 29tym będzie obiad Familiiny u Wielkiego Xcia, tegoż dnia cała N. Rodzina wspólnie z gośćmi uda się do Peterhofa. W dniu 30 wielki biad w Peterhofie, wieczorem fajerwerk w Oranienbaumie i wieczerza w domku Chinskim. W dniu 1 Lipca wielki obiad w Peterhofie, wieczorem tamże maskarada i wieczerza; przy czem ogród cały będzie wspaniale oświetlony, i wszystkie wodospady i woderzuty w ruchu. W dniu 2 Lipca będzie obiad w Mon Plaisir i wyjazd do Strelny. W dniu 3 N. Rodzina zwiedzi Krensztadt i z powrotem nastąpi wieczerza w Mon Plaisir.

Z Wyszków, wsi Parochii Magnuszewskiej, Powiecie Pleszewskim, Departamencie Poznańskim dnia 13 Lipca r. b.
Zdać się, że koniec roku 1817, i początek bieżącego, jest zakresem życia najsławniejszych Jeneratów Polskich.

Zaledwo z powszechnym żalem odbyły się żałobno po traju obrządki za duszę Rościuski, Dąbrowskiego; zaledwo zbyt wczesną śmiercią wydartego nam Jenerata Turcy pogrzebowy zakończył się obchód, alicz śmierć najdawniejszego i pełnego zasług Weterana, Alexandra Mycielskiego, Jenerata Porucznika wojsk Pol-

skich, zasmuciła okolice naszą, zostawiając w sercach rodaków trwałą pamięć zasług tego znakomitego męża.

Alexander Mycielski, urodził się w Wielkiej Polsce w roku 1713. Zaraz w kwiecie wieku poświęcił się sztuce rycerskiej, wszedł za panowania Anny i Elżbiety Imperatorowych w służbę Rosyjską, zostając przy boju sławnego z rozmaitych losu koleji Falmarszałka Münich; po upadku tego Wodza, przeniósł się w służbę Saską, i w siedmioletniej wybitnie w stopniu Porucznika pełnił powinność Adjutanta przy sławnym wówczas Jenerale Sibilskim; po skończony tej wojnie, czując, iż przez nabyte doświadczenie i naukę stanie się swoy oyczyźnie użytecznym, wszedł w służbę Polską w stopniu Kapitana.

Jenerał artylleryi Dalcke, ówczasowy Komendant Kamieńca Podolskiego, miał sobie polskość umocnienie tej warowni, jako najważniejszej od napadu Bisurmanów zapory. Użył tu talentów Mycielskiego, a poznawszy w nim dobitne przymioty, oddał mu w zamęcie córkę swą Maryannę Dalcke. Wspólnie więc z teściem swym Mycielski polecone dzieło wzmocnienia twierdzy Kamienca do skutku doprowadził. Stanisław August cenąc zasługi Mycielskiego, wyniósł go na stopień Pułkownika, później Szefostwem pułku obdarzył, wreszcie rangę Jenerata - Majora, nakoniec Jenerata - Porucznika, zasługi jego nagrodził, do różnych krajowych używając usług. Wyznaczony Kommissarzem do rozgraniczenia Prus od Polski po pierwszym w roku 1773 podziale kraju, później do odnowienia granic między Polską a Śląskiem będąc użytym, obę-

dwa zlecenia z gorliwością cnotliwego obywatela spełnione, uwieńczył Król orderem S. Stanisława, powierzwszy mu naczelne dowództwo w Wielkiej Polsce. Czując Mycielski w usługach publicznych zwątlone siły, prosił Króla o uwolnienie go od obowiązków służby wojskowej. Własnoręczne listy tego Monarchy donie- go pisane, świadczą wysokie zaufanie mądrego Króla w nim położone. Odtąd Mycielski okupiwszy wieś Wyszkę w Powie- cie Krotoszyńskim a teraz Pleszewskim, domowey używał spokojności; lecz ta przerwaną została stratą żony jego Mary- ianny z domu Daleke. Cnotliwa ta Pani była wzorem życia; spośródone z nią dzie- ci, Erazm syn i Ludwika córka, były o- słoda sromnego w zachwaniu życia, wiekiem przyciśnionego oycem. Alieci losu srogość, niedozwoliła mu cieszyć się długo pełnym nadziei synem, który rycersza godny, w czasie rewolucyi w Warszawie, na czelo- pułku Działyńskich, ku- kartaczową u- godzony, rannym zostawszy, wylewem krwi oddał pierwszy dług oyczyźnie. Przysz- edłszy do zdrowia w randze Pułkowni- ka strzelców, dawał dzielne męztwa do- wody; atoli ednowiona rana była przy- czyną zbyt wczesnego zgonu jego w Ka- liszu. Strapionemu oycu jedyna jeszcze została pociecha w pozostałej córce Lud- wice pierwszego małżeństwa Moskorzews- kiej, powtórne Szaniawskiej, JW. Jó- zefa Kalasantego Szaniawskiego, Prokura- tora Jeneralnego i Radcy Stanu Królestwa Polskiego, małżonce. Ta słodziła słabo- cią przyciśniony wiek jego. Ważne usłu- gi Jenerala tego dla kraju złożone, z przed- stawienia J.O. Xiążęcia Radziwiła Namie- stnika Królewskiego w Wielkim Xięztwie

Poznańskim znalazły przyzwolile względy u tronu N. Fryderyka Wilhelma, przez ob- darzenie go do śmierci pensyją wystużo- ną. Umarł ten szanowny Weteran w dniu 6tym b. m. i roku w wsi Wyszkach; okry- ty ranami, pozbawiony z przyczyny po- dęzszego wieku, wzroku i słuchu, iak dru- gi Beliaryusz, przeżywszy lat sto pięć pełnych zasług i chwały. Zdać się iak gdyby Opatrzność przedłużała dni życia jego, dla wzoru cnoty współczesnym. Po- chowany został z winną czcią w kościele parochialnym Magnuszewkim, obok zwłok zmarłej żony swej, w przeznaczonym przez siebie za życia grobie, przy- liczonym Duchowieństwa zbiorze, sąsia- dów i zgromadzonego ludu przytomność

Z Londynu d. 14 Lipca.

Królowa podług urzędowego doniesie- nia zaczęła się codzianie mieć lepiej. Gazeta Goniec ogłasza z tego powodu wieść, o zwotaniu nowego parlamentu w Sierpniu, za zmyśloną, gdyż takowe nadzwyczaj- ne zgromadzenie miecby tylko mogło miey- sce w przypadku śmierci Królowey, ale ostatnie urzędowe doniesienie nie zagraża- tym przypadkiem.

Zaślubienie Królewicza, Xcia Klaren- cyi, z Xiężniczką Adeleydą Sasko-Mei- nungen, i potwierdzenie ślubu wedle ob- rzędku Angielskiego Królewicza, Xcia Ken- tu, z owdowiałą Xiężną Leiningen, nastą- pić miało d. 9 b. m. ale ponieważ pole- pszało się zdrowie Królowey i chciała znaydować się na tym podwoynym obrzę- dzie, odłożony zatem został do d. 11 b. m. W ostatnim tym dniu nastąpił rze- czony obrządek w pałacu Królowey Imé w Rew, w iey obecności, Xiążęcia Re- jenta, Xiążąt Jorku, Kambridgi, Króla-

wuy Augusty, księżny Zofii Gloucestru, Landgrafa Heskiego, Xiężny Meinungen, Lorda Kancelerza, Ministrów (Hr. Liverpool, Lorda Sidmouth, (nie byli przytomnemi Królówicze Xże Kumberlandy, Xże Gloucestru, Xże Leopold, &c.) Arcybiskup Kantorberski przy assistencyi Biskupa Londyńskiego dawał ślub. Królowa nie znajdowała się na wielkim obiedzie, który Xże Rejent dał dla obóyga Nowożeńców; a który pismę, tuteysze jako najwyższyszy opisują. Zaraz po odbytych ślubie zawiozł goniec o teni wiadomość do Londynu, poczem dały się przez dwie godziny słyszeć wystrzały z dział w parku i dzwony wszystkich kościołów.

W Manszestrze zgromadziło się przeszło 12,000 fabrycznych robotników żądających podwyższenia płacy; wielu fabrykantom powybijali okna i wiele innych zdrzeczności poczynili. Woysko i policyja przywróciły jednak porządek.

W wielu miejscach podczas obiorów parlamentowych czyniono wszelkie usiłowania, aby obrać przyiaciół reformy parlamentu; ale w nie wielu udał się ten zamiar.

W Anglii z powodu ciągle panującej suszy pokazują się tak mizerne urodzaje, iż niektórzy kupcy postali już za granicę, a osobliwie do Danii zlecenia do zakupu znaczney ilości żyta.

Ostatnie listy z Hiszpanii zapewniają, iż Kawaler Pizarro nie justąpi z Ministerium.

W Buenos-Ayres panowała w środku Kwietnia wielka radość. Przez 4 dni nikt się pracy niechał, a d. 17 przez 18 godzin bito we dzwony i strzelano z dział. Nadeszło bowiem doniesienie od Jenerała

St. Martin, z poboiowiska na równinach Maipona w Chili, pod d. 5 Kwietnia, że ten Jenerał w 8 godzinney walce pobit zupełnie Hiszpańskiego Jenerała Osorio. Artyleryia, tabury i przeszło 2000 jeńców, pomiędzy któremi 170 officarów, a między temi Jenerał Ordóñez i Szef sztabu Rivera dostały się w ręce rokoszanów. St. Martin chwali bardzo swoich Jeneratów. Hiszpanie posiadali w Talcu wielki skład potrzeb wojennych, park artyleryi, tabury i woyskową kasę. St. Martin obiecywał tobie, iż wszystko odzyska, co d. 19 Lutego utracił. Jakoż tak się stało; nie ma już nieprzyaciela, odnieśliśmy zupełne zwycięztwo, &c. tak się kończy powyższe doniesienie.

W Wenezueli, podług doniesienia z wyspy S. Tomasza pod d. 28 Maia zasła także pod St. Carlos między Hiszpanami i rokoszanami żywa bitwa. Pierwsi przypisują sobie zwycięztwo, ale wyznają, iż wiele znakomitych officarów utracili. Tymczasowy Wodź woyska Królewskiego został mocno raniony, a jego adjutant z 20 officerami zabity. Morillo już do zdrowia przyszedł.

Admirał rokoszański Brion połączył się z Auryem pod wyspą S. Bartłomieja i posiadają teraz 15 okrętów. Mowią, iż Brion chce na skład okrętów obwarować wyspę Mona. — Rokoszanie stają się teraz coraz śmielszemi; niedawno wysiedli z 3 statków pod Augustyna stolicą wschodniey Florydy. Gubernator Hiszpański musiał przeciw nim posłać 100 ludzi z swey osady.

Listy z Nowegoiorku pod d. 16 Czerwea donoszą, iż woyna przeciw Indyjanom Seminolskim zdaje się prawie być ukon-

czoną z korzyścią Zjednoczonych Stanów. Jenerał Jackson zostawiwszy w zdobytych na Indianach twierdzach osady, podysz zapewnne przeciw Pensakeli, twierdzy Hiszpańskiej w Floridzie. Zdaje się, iż wojna przeciw Indianom Seminolskim była tylko pozorną, aby zagarnąć obie Florydy Hiszpańskie, poczem Zjednoczone Stany uznają może i niepodległość osad Hiszpańskich i zawrą z niemi przymierze.

z Paryża d. 15 Lipca.

Wczoraj przyjął Król Xcia Wellingtona, który przybył go pożegnać, gdyż znouu do Cambrai odjedzie.

W roku ieszcze 1814 wydał Król rozkaz, aby zwłoki Jenera Klebera, które w zamku Jf. tymczasowo złożone były, przewieziono do Marsylii i tam z wszelkimi honorami pochowano. Dla zasłużych w owczas okoliczności, nie mógł ten rozkaz być dopełniony. Teraz Xcie Angouleme rozkazał przewieść te do Strasburga i w mieście tego urodzenia pochować.

Podczas przechadzki zabiegł niedawno ucziwy rolnik Królowi drogę i podał mu prośbę. Ucieszył się Monarcha poznawszy w tym rolniku poczciwego człowieka, który przed kilku laty służył mu za przewodnika w nieszczęśliwej podróży do Maubeuge.

Xcie Wellington odwiedzi Ministra morskiego Molé na wsi.

N. Cesarz Rosyyski darował Marszałkowi Oudinot, Xciu Reggio, 18 z najlepszego gatunku Rosyyskich koni,

Minister spraw wewnętrznych dał dwiema Xiężom zakonu Trapistów pozwolenie zbierania w Departamentach wyższego Rennu składek na wystawienie zburzonego ich klasztoru, w których okolicach

zgrupowały się po całym świecie rozruchone członki tego zakonu.

Rozór zakładu ubogich w Paryżu zebrał z odkazów w ostatnich dwóch kwartałach 6830 fr.

Pomiędzy wygnanymi niedawno z Paryża osobami znajduje się Margrabia de la Roche - Jaquelin. Jenerał Donadieu wspierany ciągle jest przez wysokiego iednego cudzoziemca.

Zaden z dzienników tutejszych nie donosi ani słowa o tak zwanym białym spisku w Paryżu (Conspiration blanche) ieden tylko ostatni Numer Miaczwy Francuzkiej zawiera list powierzchownie o tym spisku namieniający, i oraz zapewniający iż spokojność w Paryżu na chwilę nawet niebyła przerwana. — Uwięzić tu miało w ostatnich dniach około 80 osób, ale nie za spisek, tylko za mowy.

W Paryzkiej policji poprawczyey odbywają się znouu dwie sprawy względem nadużycia wolności druku: przeciw wydawcy pisma *Surveillan P. d' Armaing* synowi, i przeciw wydawcom Biblioteki historyczney.

Dochód z celi w ostatnich 5 miesiącach powiększył się o 6000 fr. od przedostatniego tegoż czasu.

Na teatrach tutejszych oczekiwana jest w krótkce przepyszna sztuka, która już w Londynie była wystawiona. Tytuł iey jest: „Biegun północny.„ Teatr znajduje się cały w wodzie, i na okolo ukazują się ogromne kupy ludów, które okręty, chcąc swiego dopiąć zamiaru, przeryniają; zgola tak ma być dobrze udanym, iż widzowie w śróć lata drżą z zimna.

W Szampznie tak wielki znaczy się urodzaj wina, iż nymizerniejsze próżne

stare beczki płacą po 10 do 12 fr.

Nowo odlany posąg Henryka IV. ma jeszcze w tym miesiącu na podnożku być osadzony, a d. 25 przyszłego miesiąca odsłonięty.

Na posiedzeniu akademii umiejętności w Dijonie d. 4 b. m. Margr. Courtivron czytał pochwałę zmarłej ostatniej Królowej Pruskiej.

Po zjeździe Akwisgrańskim wysocy sprzymierzeni Monarchowie odprawiają popisy z wojskami swoimi. Powrotowi tych wojsk do swych krajów nadają już następujący kierunek: Austriacy poydą przez Brysgowią, Prussacy przez Księstwo Luksemburskie, Rossyianie wsiedą na okręty; Sasi poydą najkrótszą drogą za Ren, a Duńczykowie przez Niderlandy. Niektórzy utrzymują, iż z tego wojska utworzone zostanie obserwacyjne nad granicą Francuską.

Mowią znowu, iż Minister spraw wewnętrznych, P. Lainé, składa swój urząd, a obymie go Minister morski.

Jenerał Marescot, prezes kommissyi mającej zlecenie obwarowania twierdzy królestwa Francuzkiego, ma kolegami w tej kommissyi Jenerałów Mati Dumas, Guilleminot i wielu innych wsławionych wojskowych, którzy tyle liczą blizu, ile służyli lat w wojnie za wolność. Jenerał Marescot, godny do przydywania tak walecznym mężom, bo zasłużył na to, co o nim mówią, iż obronił twierdzy Francuzkie, a oblegał nieprzyjacielskie, które wzięte zostają.

Z Sztokholmu d. 10 Lipca.

Ciało zmarłej Królowej wystawione jest od dnia dzisiejszego aż do 14 na widok publiczny, a d. 16 pochowane uroczystie zostanie.

Sejm Szwedzki zostanie u. 18 b. m. zawiązany. — Stoiący tu oddział strzelców konnych Aggerhuskich przeznaczony jest do towarzyszenia J. K. Mci w podroży na koronacyą do Norwegii. Norwegia przystała tu na koronacyą 12 Deputowanych; Szwecyja tyleż tamże wysłała.

Wychodzi tu także teraz gazeta w języku Francuzkim pod tytułem: "Le Scandinave".

Od d. 14 nie było tu znowu deszcza, a upały coraz bardziej się powiększają.

Król przyjął uchwałę sejmu Norweskiego, stanowiącą, iż w przypadku choroby J. K. Mci Następcą tronu Xże Józef Franciszek Oskar kierować ma, dopóki choroba trwa, sprawami rządu.

— D. 14. —

Nadzwyczajny Posel Francuzki Baron Marandet, ediezdżając na miejsce swego urzędowania do Hamburga, otrzymał przy pożegnaniu od Króla przepyszną tabakierę złotą z jego wizerunkiem i brylantową gwiazdę północnego orderu. Na posła Francuzkiego przy Dworze naszym przeznaczają dotychczasowego sprawującego interesa Bawalera Rumigny, któremu mispowany Sekretarz poselstwa przywieść ma list wierzytelny z Paryża.

Przeznaczoną dla Norwegii złotą koroną ukończyli w tych dniach Jubilerowie tuteysi Michaelson i Benedicks. Znamienią ją prostotę i gust. Kamienie, a mianowicie znaczney wartości chrysolit, dał Król, który żadney nie opuszcza sposobności zapewnić mu mogącą nową przychylność Norweganów.

J. K. Mość pozwolił także z powodu swej koronacyi znaczną liczbę uczących się i Duchownych wynieść na Doktorów w uniwersytecie Upsalskiej.

Od urzędu wyżeszego Resu d. 15 Lipca.

W wyszley w Bruxelli Kawalera Gudet de Gassicourt podróżny znalazł się między innymi ciekawemi anekdotami następująca w ostatnich chwila życia Marszałka Lanca. Gdy znajdował się sam z Napoleonem przypomniał mu wszystkie usługi i wszystkie dowody wierności, które mu okazał, potem rzekł: "Nie mówię tego, abym Ci moję żonę i dzieci polecał, bo gdy za Ciebie umieram, stawa Twoja wyciąga, abys o nich pamiętał, i nie lękał się, abys przez te pochodzące z przyjaźni wyrzuty miał swoje względy dla nich odmienić. Popłnites wielki bład, przez który utracites najwierniejszego przyjaciela; lecz to Cię podobno nie poprawi. Nieasycona Twoja duma przyprowadzi Cię do upadku; poświęcasz bez potrzeby, bez oszczędzania i litości ludzi, którzy Ci najszczerzej służą. Twoja niewdzięczność oddala od Ciebie nawet tych, którzy Cię uwielbiali; otaczają Cię tylko pochlebcy; nie widzę żadnego przyjaciela, któryby śmiał prawdę Ci powiedzieć. Zdradzą Cię i opuszczą. Staraj się iak najprędzej ukończyć tę wojnę; jest to życzenie Twoiego Jenerała i nawet Twoiego ludu. Nigdy nie możesz być potężniejszym, ale więcej kochanym. Daruj umierającemu, który Ci prawdę mówi, i kocha Cię." Po tych słowach podał mu Marszałek rękę, Napoleon uściskał go, zapłakał, ale ani słowa nie przemówił.

Z Królowca d. 16 Lipca.

Podług nadeszłego urzędowego doniesienia N. Król nasz przybędzie tu d. 23 zabawi prze 24, a 25 uda się w dalszą drogę na powrot do Berlina.

Z Bruxelli d. 14 Lipca.

Królowa udała się d. 12 do Solestyck do

królewiczowej Należczyny tronu, która zabiera się do połogu.

Znany Lord Kinnaird, gdy ukończył się objezy do parlamentu na stronę jego partyi, opuścił Londyn i przybył tu znów d. 11 b. m.

Arcybiskup Mechliński zakazał exekucie w Antwerpii kazań mówić, ponieważ mówił, iż wszyscy Niekatolicy są przeklętymi i nie powinni być na ziemi cierpiącymi, iż Katolik nie jest obowiązany do trzymywania przysięgi kacerzowi, i t. d.

Z Hanoweru d. 16 Lipca.

Mocą rozporządzenia z d. 1 b. m. zaprowadzone będą w całym królestwie Hanowerskim jednortayne mile od 1go Września r. b. będzie wszędzie rozległość mii od miejsca do miejsca poprzybijana. 25 400 Kalenbergskich stóp wchodzić ma na milę jeograficzną. — Od 1go Września zaprowadzona podobnie będzie oplata pocztowa na konwencyyną monetę.

Stosownie do postanowienia Xcia Rejenta zaległy 3000 i pensye, za czas nieprzyjacielskiego zalecia kraiu, mają być ile możności wyplaconemi.

Z Chrystyania d. 1 Lipca.

Handel Norweskii idzie teraz nad spodziewanie pomyslaie, i tezei tak kilka lat poydzie, tedy nasze królestwo przyjdzie do tak kwitnącego stanu, w jakim znajdowało się przed wojną. Wlascianie iedni cierpią ieszcze niedostatek, ale ten trwać długo nie może, ponieważ pieniądze, które przychodzą do kraiu za wywożone deszki, w krotce się po całym kraiu rozeydą. Powietrze mamy tu nader sagedne i w całym kraiu znaczą się obfite prozair.

Z Włoch d. 6 Lipca.

W Medyolanie z powodu przybycia

Wojny Kościuszkowskiej Wiedeńskimi wyprawiono d. 22 Czerwca pomiędzy innymi urog. yst. Słamińscy i Słamiński, piech. konne i wozowe. D. 20. przybył do tego miasta Rosyjski Admirał Czyczakow z Wenecyi.

Miejskie gwardye w Farmie i Placu. Były są wprawdzie w dotychczasowem stanie utrzymane, ale od czynienia służby aż do dalszego czasu uwolnione.

Wiarygodne listy z Smyrny zapewniają, iż przez Perisyję nadeszła wiadomość, że po ostatniem zwycięstwie Angielsko-Indyjskie wojsko stało się panem całego Indostanu.

Podczas Mszy w kościele Lombardowem w Piemencie uderzył piorun, trafił w rozłożony Mszał i kielich, pobiegł do organ, nakoniec oberwawszy ze drzwi żeluzo, wybiegł z kościoła. Z ludźmi nikt nie był skaliczony.

Z Akwisgranu d. 14 Lipca.

W niedzielę d. 12 b. m. jako pierwszą niedzielę po wystawieniu Świętości, zaobserwowała się następująca liczba cudzoziemców w Akwisgranie: Mastrychską bramą weszło 9300, Piaskową 6665, Kolońską 6515, Adaabertową 5828, Marszową 7000, Leodyjską 3000, Waelerską 2356; ogółem 40,646 osób.

Odrzygów Menu d. 19 Lipca.

Na posiedzeniu seymu Niemieckiego d. 9 b. m. Austryja oświadczyła się za wolnem handlem w krajach związkowych.

Dziedziczny Książę Hessa - Homburg z małżonką swoją, Królowną Angielską, odprawił d. 14 b. m. uroczysty wjazd do Homburga. Landgraf wyjechał z Homburga do Frankfortu przeciw Nowożeńcom.

Król Bawarski uda się d. 23 z Badenem do Nadreńskich dwóch prowincy, lecz powróci tam d. 1 Sierpnia.

Obecność Książki Katarzyny Wirtemberskiej, małżonki Księcia Montfortu (Hieronyma Bonapartego) przyciągnęła na kąpiele do Wildbad w kraju Wirtemberskim wiele gości. Zjechał tam nawet z Baden Hr. Las Cases z swym synem, i odwiedził te Książkę.

Sejm Szwajcarski został w Bernie d. 6 b. m. uroczystie otworzony.

Mówią, iż Król Saski uda się na koncu Sierpnia nad Ren dla widzenia się z Wysokiemi sprzymierzonymi Monarchami.

Zapewniają, iż Kantony Bernenski i Leccerny odwołały swoje poselstwo do Papieża.

Z Kopenhagi d. 18 Lipca.

D. 15 b. m. mieliśmy ukontentowanie widzieć spuszczoną z tutejszego warsztatu piękną nową fregatę, której dano nazwisko Dianna.

W tych dniach z bankrutowało tu 4 kupców żydowskiego wyznania.

Podługich deszczach i chłodem powietrza nastąpiły tu znów upały, tak iż cieplomierz w południe w cieniu okazał 20ty stopień ciepła; wieczory są jednak jak dawniej dla wiatrów i mgłówek morskich chłodne.

Listy z Paryża donoszą, iż znajduje się tam teraz sławny nasz Wierszopis Jüngemann. Z Paryża uda się do Szwajcaryi i Włoch.

Angielski Minister przy Dworze naszym, P. Foster, powrócił tu d. 16 b. m. z swej podróży do Londynu.

Z Mińska d. 16 Lipca.

W tej chwili nadbiegł tu polowy strzelec z przytemnem doniesieniem, iż J. K. Kanclerz stanu Hardenberg przybędzie tu jutro, przez piątek zabawi, a w sobotę uda się w dalszą podróż przez Berlin i Bielsko do Miasta.

DODATEK
DO N^{RO} 61.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 2 SIERPNIA 1818 Roku W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —
SENAT - RZĄDZĄCY

*Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu*

Pomocą Deklaracyi Obywateli Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu w skutku obwieszczenia Dziennikiem Rządowym Nr. 48 w dniu 15 Grudnia 1817 roku, postawiony w możności przekonania się o prawdziwej liczbie koni do podzwigania Rolnictwa tuteyszo-kraiowego potrzebnych, uzyskał Senat łaskawe przychylenie się Najjaśniejszego Cesarza Wszech Roszsy, Króla Polskiego, do prozby, ażeby csiery sta koni w krajach Berty Jego podległych, zakupionemi zostały, a szczególnemi znakami na Komorze Włodawskiej odcchowane, i na Komorze wychodowej z Królestwa Polskiego w Jęgotomi sprawozdzone, częściami w przeciągu piętnastu miesięcy do kraju Wolnego Miasta Krakowa prze-

prowadzonymi były. Przedsięwziawszy więc Senat stosowne środki do korzystania z tego dowodu szczególniejszy nad kraiem tym Opieki, oznaymuie niniejszym: iż pierwszy transport takowych koni w ilości sztuk 71 przybył i przez upoważnionego do tej czynności P. Drelinkiewicza w wsi Czwyżnach pod Krakowem stanowiąsko mającego sprzedawanym będzie, gdzie potrzebujący zakupienia koni Rolniczych udawać się mają. — Ostrzega się atoli iak najwyraźniej: iż rzeczony P. Drelinkiewicz takim tylko osobom sprzedawać namięnione konie jest mocz, które mu złożą świadectwo Władz tuteyszo-kraiowych, iż są Obywatelami Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, a nadto powinne mu będą być dane świadectwa, iak wiele kto u niego koni zakupił?

W Krakowie d. 25 Lipca 1818 roku.

*Wodzicki, P. S.
Mieroszewski, Sek. J. S.*

Archikonfraternia Miłosierdzia i Banku Pobożnego roku 1584 dnia 7 Października przez X. Piotra Skargę w Krakowie założona; Szanowney Publiczności, która się tak choynie do pomnożenia Bractwa Miłosierdzia i Banku przyczynia, sądzi byź najściślejszym obowiązkiem iak ludzkością zaiętych Fundatorów rozporządzenia w roku 1817 wypełniła, z szafarstwa swego dać Raport następujący:

B I L A N S

Rachónków rocznych Archikonfraterni Miłosierdzia w Krakowie Od dnia 1 Stycznia do 31 Grudnia 1817 roku.

DOCHOD

Rachónków Archikonfraterni Miłosierdzia w Krakowie

Ty-
tuł.

		Złp.	Gr.	Złp.	Gr.
I.	A. Prowizya od kapitałów na Dobrach	12631.	10.	---	---
	B. Prowizya od kapitałów na Kamienicach	2163.	18.	---	---
	C. Jałmużna od Braei	2079.	---	---	---
	D. Karbona S. Mikołaja	205.	20.	---	---
	E. Z fundacyi Jana Tarło na prawo, teraz na Jałmużnę	237.	4.	---	---
II.	Na posagi, prowizye z Dóbr i Kamienic	---	---	17366.	22.
III.	Czynsze z Kamienicy Brackiej	---	---	2119.	25.
IV.	Na Nabożeństwa Brackie z prowizyi	---	---	610.	---
V.	Na pomnożenie Banku pobożnego	---	---	10,738	28.
VI.	z Fundacyi Jakóba Kirchmajera. Na Jałmużnę	---	---	510.	---
	Na podrzutki	---	---	850.	---
	Na Nabożeństwo	---	---	50	---
VII.	z Fundacyi Jana Tarło na Szpitala Krakowskie	---	---	2272.	28.
	Summa	Złp.	---	35708.	11.
	Podług Bilansu zostaje w Kasie	Złp.	7290.	23.	---
	Podług Bilansu z inoych Funduszów uoddane		309.	---	---
	Po odciążeniu jest realnie w Kasie	Złp.	6981.	23.	---
	Zaległości z niewypłaconoych prowizyi i czynszów, podług osobnego wykazu na Tytuły funduszowe podzielone, każdego w szczególności dłużnika, należy się w roku 1817 in Summa	Złp.	54679.	2.	---

BILANS BANKU POBOŻNEGO.

1. Stan Banku Pobożnego w dodatku do Nru 19 Gazety Krakowskiej dla wiadomości publiczney na dniu 30m Marca 1817 roku okazany był w summie Złp

38057. — 9.

Od czasu tego na pomnożenie Banku wpłynęło, z Karbony do której dobrowolnie Osoby miłosierne na powiększenie Banku ofiary składają Złotych

69.

z Ewaluacyi zwrócona kwota / 29. — 10.

z Darowizny od Wielmożnego Xiędza Konczewicza 4000 —

z Prowizyi od kapitału 5000 przez J.W. Chwalibogową darowanego 1795.

Na pomnożenie Banku Pobożnego aż do 31 Grudnia 1817 wpłynęło Zp. 3893. 10.

Od tych zaś potrąca się niedobór na fantach w temże samem roku.

na licytacyi publiczney sprzedanych . . . 65. 28.

Od d. 1 Stycznia do 31 Grud. 1817.

Z tego Fundu-
szu
w Kasie

zostało | bra-
kuje

Ty- tuł.	Złp.	G.	Złp.	G.	Złp.	G.	Złp.	G.
I. A. Jatkuzna miesięczna Osób 50 przez rok	5312	—	—	—	—	—	—	—
B. Jatkuzna z Sefsyi Osobom 481	8449	13	—	—	—	—	—	—
C. Wydatki potoczne	68	3	—	—	—	—	—	—
D. Salarium dwóchletnie Pisarza, i Brackiego	1936	—	—	—	—	—	—	—
E. Opal i Światło w Sali Sefsyi	38	8	—	—	—	—	—	—
F. Antycypacyia na Expens prawną	180	—	15983	24	1382	28	—	—
II. Wypłacono posełow 23	—	1	1605	—	514	25	—	—
III. A. Podatki z Kamienicy Brackiej	307	8	535	20	644	10	—	—
B. Reparacyia i echedostwo d tte	233	17	—	—	—	—	—	—
IV. Na Nabożeństwo podług O:dynacyi	—	—	919	—	—	—	309	—
V. A. Na pomnożenie Ban u Pobożnego	3867	—	7167	—	3581	26	—	—
B. Salaryia dwom Pisarzom i Expens	1300	—	—	—	—	—	—	—
VI. Jatkuzna Osób 4	—	—	256	—	254	—	—	—
Oporządzone podrzutków 4 i w służbę oddano	—	—	200	—	650	—	—	—
Na Nabożeństwo	—	—	50	—	—	—	—	—
VII. Wypłacono 20 Szpitalom Krakowskim	—	—	2010	4	262	24	—	—
Od dnia 1 Stycznia 1818 zostało w Kasie	—	—	28726	18	7290	23	309	—
Summa	—	—	6981	23	—	—	—	—
			35702	11	—	—	—	—

W Krakowie dnia 31 Grudnia 1817. — *J. Mączkowski, Pisarz Bractwa Miłosierdzia.*
 Rewidowano przez Nas Delegowanych i zgadza się dnia 10 Lutego 1818.
W. Kuciński, mpp. *D. J. K. Morawiecki.* *Wicłowski,*
 Konsyl. B. M. i Banku Pob. *X. Jaroński, mpp.* Konsyliarz Archikonfraterni M. i B. P. Delegowany,
Iskarński, Starszy Bractwa i B. P. *wany.*

Pozostało więc czystego dochodu na powiększenie Banku Pobożnego Złotych polskich	5827	—	12
Stan tedy terażniejszy Banku Pobożnego bydz ma Zł. pol.	43864	—	21
Delegacyia też, od Bractwa Miłosierdzia w miesiącu Grudniu 1817 roku zesłana, dla przekonania się o stanie Banku Pobożnego następniaev Rapport zdała, że w sklepie sukienym znalazła Fanty, na które JJ. PP. Pisarze pożyczyli Złotych	4330	—	15
W sklepie tleynotowym ciż sami Panowie Pisarze okazali Fanty, na których Bank ma	24322	—	14
W kasie gotowych pieniedzy Delegacyia przeliczywszy znalazła	12912	—	5
W długu u X. Demaradzkiego miesięcznego w ratach upścić summe	2300	—	—
Stan tedy Banku Pobożnego iak wyżej się okazało iest Złp.	43864	—	21

Kapitały Bankowi Pobożnemu należące się:

Na Woli Węgierskiej na teraz z Ewaluacyi	5389.	8.
Frowizyi od dnia 16 Marca 1810 do 31 Grudnia 1817 zalegley i wyrokami przysądzoney	2107.	16½
	<hr/>	
	7496.	24½
Na Kamienicy w Krakowie z rachónków od r. 1794 do 1812 pochodzący	4000.	—
Frowizyi od Kapitału 3397 złt 19 gr. od dnia 1 Lutego 1815 do dnia 31 Grudnia 1817	495.	13.
Od kapitału 612 f. 11 gr. od 1 Maja 1816 do 31 Grudnia 1817	48.	4.
Obligacyje dwie X. Warszawskiego na sumę 5000 f. darowane	5000.	17.
Frowizyi od 2500 f. po 6 ed 100, a po 5 od 2500 do 31 Grudnia 1817 zalegley	137.	17.
	<hr/>	
	17177.	26½
Stan Banku Pobożnego z dniem 31 Grudnia 1817	61042.	17½

Uwagi: Fedug Urzędowego Rapportu Pisarzów Bankowych Bractwa podanego załatwio w roku 1817 fanty Osób . 1434.
Wykupilo zastawne fanty Osób . 1259.

Licytacyia fantów sukiennych po roku i sześciu niedzieliach, srebra i złota w dwóch latach niewykupionych co rocznie się odbywa, a odebrawszy z sprzedarzy fantów Bractwo swoją należyłość, przewyżkę zastawiającemu oddaje. Jedney osobie na srebro, i złoto 300 złp. Bank pożyczka. Bank Pobożny z fanty Dobrodzieiów, którzy zapisami fundusz pomnożyli, ma zawsze do wygody dzenia gotowizny.

Szanowna Publicznosci! Oto masz corocznie ufność, którą Bractwo zasłużyło sobie, rozperządzonego grosza ubogich usprawiedliwienie. Za tak dzielne i choyne dary, któremi nie jednemu szty otarte, a zgodniatemu chleb podany Imieniem zapomożony Indzkości składa podziękowanie, pewnie będąc, że w tem roku dobroczyney ręki skryty potrzebni doznać będą.

Szanowni Dłużnicy! Drogość, nędra, niedostatek powszechny, ubytek pracy, i zarobku, trwająca z ma, która ubogie wdowy i ich dzieci niedołączność, wstyd wyciągania ręki gniecie, niech was do oddania tak znacznych zaległości w summie 546 9 gr 1 do 31 Grudnia 1807, wyrachowaney poruszy, gdy trwający pokoy, przedarz zyskow na produktów, sposobność uszczenia się podają. Niepoczytacie za złe Bractwu Miłosierdzia, gdy cierpliwością tak długo znękanie, a dżami niedostatku codziennie zmaglane, środków do odzyskania zaległości niemilych i kosztownych w drodze prawa przeciwko Szanownym Dłużnikom przedsiębrać nieomieszka.

Dan na Seasyi Bzackiey dnia 6 Marca 1818 roku.
(podpisano) *X. Felix Juruski*, Radca Delegowany *Fiekarski*, Starszy Bractwa i B. Pobożnego.
Masicy Stummer, Wizytator Delegowany
Michał Dymidowicz, Brat Delegowany.

D O N I E S I E N I E

W dniu 18 Sierpnia r. b. od godziny 2 z południa zaczynając w Wsi Gury Powiecie i Obwodzie Miechowskim w Dworze odbędzie się publiczna Licytacya na wydzierżawienie rocznie Prowentów teyde w si Gury, zwolom dla dzierżawiacego mieszkaniem i składem na zboże, pańszczyzną gruntową i inwentarzem roboczym. Chęć licytowania mający zapatrzeni w wadium złp. 500, w dniu i miejscu oznaczonym stawic się zechcą, gdzie od podpisanego Komornika potrzebną powemną informacją; tamże meble pokojowe, barztarza, krowy, i trzoda, sprzedawać się będzie, wszystko zaś zajęte w drodze ekzekucyi sądu obtey, na rzecz i osobę W. Jana Jaxca. W Miechowie d. 27 Lipca 1818 r.
Ludwik Przeworski.